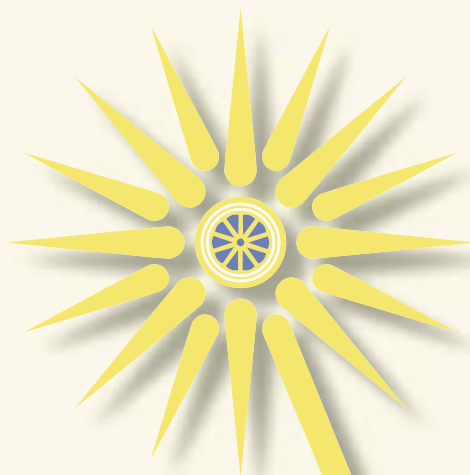

МАКЕДОНСКАТА САГА

П

о многу контроверзи, шпекулации и перипетии конечно се приватизира и АД ЕСМ Дистрибуција, а на македонскиот народ му останува утеха од типот на мудроста на Фридрих Хебел, кој вели: "Бреговите кои во животот ги преминуваме најтешко - се состојат од зрнца песок".

Приватизацијата со зборовите на еден наш експерт би значело дека со овој чин станавме кирации во сопствената кука, која ја продадовме, па сега на стопанот ќе мора да му плаќаме за престојот. Но, ќе биде лошо ако стопанот киријата вртоглаво ни ја зголемува од месец на месец. Е, тогаш ќе се подзамислиме.

Ниту светлини, ниту гласови тогаш нема да нè "оправат".

Покрај лошата економска клима, постојаните протести на незадоволните граѓани, земјоделци, тутунари, лозари, сè уште нè заплашуваат со тези и со сценарија за она што ќе се случува доколку Косово не добие независност. Се добива впечаток како ние со крвни садови да сме поврзани со оваа довчерашна Покраина. За зачудување беше изјавата на шефот на албанската дипломатија, Бесник Мустафај за "негарантирање на границите од страна на Албанија ако Косово се подели". Овој "бисер" не ги остави без коментар ниту претставниците на надворешната политика и безбедност на ЕУ, според кои, ова е една неочекувана и изненадувачка изјава за Европската унија од еден министер кој добро ги познава регионот и ставовите на Унијата.

Европа вели дека "не постои никаква можност ниту поделбата на Косово, ниту промената на границата, да биде прифатена од соседите. Тоа ќе биде рецепт за дестабилизација".

Покрај ова, во нашето северно соседство викендов беше погребан српскиот вожд, Слободан Милошевиќ, на чие konto се припишуваат многу изгубени човечки животи и трагедии, чии последици уште ќе се чувствуваат. А како ново изненадување за Србија е и најавата за референдум за независност на Црна Гора, која лека-полека од големосрпски апетити почнува да се сведува на "белградски пашалак". Нејзините големи аспирации се повеќе од видливи со обидите кои ги прави во нашава држава, користејќи го Јован Вранишковски како параван за скриените намери. Ќе беше добро за нашите северни соседи ако наместо по туѓите замисла малку во својот двор за да не им се случува сегашнава приказна.

Во државава наголемо се најавува поаѓањето на изборниот карван, кога повторно граѓаните на Македонија ќе се изнаслушаат секакви ветувања. Повторно ќе ни трубат за по еден вработен од семејство, дебели милијарди од странски инвестиции, економија која ќе процвета само на допир, светла и розова европска иднина. Само рози и по некој каранфил на патот кон нашето интегрирање, ораторски ќе ни доловуваат политичарите.

Црно му било пишано на македонскиот народ, кој губејќи го идентитетот заборава да се избори за него, оставајќи да го "стриже и бричи" кој ќе стигне, да го крои и да го прекројува секој кому ќе му текне. А зошто во меѓувреме не се изборивме да му покажеме на светот кои сме и што сме. Зошто не ги занемевме нашите јужни соседи со артефакти од кои јасно се гледа кои биле Македонците низ историјата. Да ги потврдиме наодите дека Филип Втори Македонски некаде околу 356 година пред нашата ера, минувајќи низ охридскиот крај наредил да се изгради најмоќната тврдина на македонските простори. Под македонската почва се кријат уште многу тајни на кои научниците треба да им дадат свој одговор, со што ќе се осветли и ќе се осознае нашето славно и богато историско минато. Ако барем малку поработиме на сопствениот идентитет, на сопственото минато, историја и култура тогаш нема да ни се случува малигното губење на идентитетот, со текот на времето, во битките со разнебитувачите на македонската држава и нација. Но, еден ден артефактите за Александар Македонски и за Филип Втори Македонски ќе испливаат на површина и тогаш...

Дотогаш да се подготвуваме за изборните циркуски паради и лажни илузии, повторно надевајќи се дека македонскиот народ овој пат ќе знае да избере.

Да завршиме со кинеската поговорка која вели: "Надевај се на најдоброто, но биди подготвен за најлошото".

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски